

Дамян Дамянов

Въздухът опива като вино

Въздухът опива като вино –
Ой, ти, въздух сладък и пиан!
Ширине – и опнато, и синьо –
Ой, ти, път, вървян-недовървян!
Клонче маха и гугутка гука –
Ой вий, песен и напъпил цвят!
Женски смях, като вода бълбукащ –
Ой, любов, останала назад!
Тая вечер аз ще ви сънувам –
Тебе, въздух, тебе, ширине,
Тебе, свят, що с мене се сбогуваш
С мъжки плач връз женски колене!
Ширнат, пръснат. Хубав и – във всичко!
От какво ли не дробен и сбран.
Тая вечер. Всяка вечер...
Ничком
Дорде падна цял и разпилян,
Идещ, чезнеш, четен-недочетен.
Тай ще бъде до последен час.
Дорде път ме пръсне на парчета,
Ой, парчета! Аз – едно от вас...

КРАЙ

© Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Валентина Димитрова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8075>]